

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 250

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 16 octombrie 1996

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	DECRETE ȘI LEGI				
330.	— Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Tratatului cu privire la relațiile de prietenie, bună vecinătate și cooperare dintre România și Republica Federală Iugoslavia, semnat la Belgrad la 16 mai 1996.....	2	113.	— Lege pentru ratificarea Tratatului de înțelegere, cooperare și bună vecinătate dintre România și Republica Ungară, semnat la Timișoara la 16 septembrie 1996.....	6
112.	— Lege pentru ratificarea Tratatului cu privire la relațiile de prietenie, bună vecinătate și cooperare dintre România și Republica Federală Iugoslavia, semnat la Belgrad la 16 mai 1996.....	2		Tratat de înțelegere, cooperare și bună vecinătate între România și Republica Ungară	7-10
Tratat	cu privire la relațiile de prietenie, bună vecinătate și cooperare între România și Republica Federală Iugoslavia	3-5	495.	— Decret privind promovarea Legii pentru ratificarea Tratatului de înțelegere, cooperare și bună vecinătate dintre România și Republica Ungară, semnat la Timișoara la 16 septembrie 1996.....	11
494.	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului cu privire la relațiile de prietenie, bună vecinătate și cooperare dintre România și Republica Federală Iugoslavia, semnat la Belgrad la 16 mai 1996	5	ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	★		109.	— Decizie privind constituționalitatea Legii pentru ratificarea Tratatului de înțelegere, cooperare și bună vecinătate dintre România și Republica Ungară, semnat la Timișoara la 16 septembrie 1996.....	11-12
479.	— Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Tratatului de înțelegere, cooperare și bună vecinătate dintre România și Republica Ungară, semnat la Timișoara la 16 septembrie 1996	6		★	
				Hotărârea nr. 55 din 11 octombrie 1996	12
				Hotărârea nr. 56 din 11 octombrie 1996	13
				Hotărârea nr. 57 din 11 octombrie 1996	14-15
				Hotărârea nr. 58 din 11 octombrie 1996	15-16

D E C R E T E Ş I L E G I**PREŞEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****privind supunerea spre ratificare Parlamentului
a Tratatului cu privire la relațiile de prietenie,
bună vecinătate și cooperare dintre România
și Republica Federală Iugoslavia,
semnat la Belgrad la 16 mai 1996**

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Tratatul cu privire la relațiile de prietenie, bună vecinătate și cooperare dintre România și Republica Federală Iugoslavia, semnat la Belgrad la 16 mai 1996.

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 20 august 1996.
Nr. 330.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****L E G E****pentru ratificarea Tratatului cu privire la relațiile de prietenie,
bună vecinătate și cooperare dintre România
și Republica Federală Iugoslavia,
semnat la Belgrad la 16 mai 1996**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Tratatul cu privire la relațiile de prietenie, bună vecinătate și cooperare dintre România și Republica Federală Iugoslavia, semnat la Belgrad la 16 mai 1996.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 19 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREŞEDINTELE SENATULUI
ION SOLCANU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 octombrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

București, 10 octombrie 1996.
Nr. 112.

T R A T A T

cu privire la relațiile de prietenie, bună vecinătate și cooperare între România și Republica Federală Iugoslavia

România și Republica Federală Iugoslavia, pornind de la tradițiile de prietenie, cooperare și bună vecinătate în relațiile dintre cele două state și de la dorința lor de a dezvolta aceste relații,

confirmând atașamentul lor față de valorile universal-umane ale păcii, libertății, democrației, justiției sociale și solidarității, precum și respectul lor față de drepturile și libertățile fundamentale ale omului,

având în vedere importante transformări politice și economice care au avut loc în ambele state, în Europa și în întreaga lume,

ferm hotărâte să participe și să contribuie la eforturile necesare pentru a face Europa un continent unit al păcii, securității, democrației și prosperității pentru toate popoarele și țările și pregătite să participe activ la procesul edificării și consolidării structurilor democratice și mecanismelor pentru îndeplinirea acestor scopuri,

ferm hotărâte să respecte normele dreptului internațional, îndeosebi scopurile și principiile conșințite în Carta Organizației Națiunilor Unite și angajamentele asumate prin Actul final de la Helsinki, Carta de la Paris pentru o nouă Europă și alte documente fundamentale ale Națiunilor Unite și ale Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa, dorind să întărească și să dezvolte relațiile lor reciproce, bazate pe înțelegere, cooperare, justiție și egalitate, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

România și Republica Federală Iugoslavia, denumite în continuare *părți contractante*, vor dezvolta relațiile lor pe baza încrederii, cooperării și respectului reciproc, în conformitate cu principiile egalității suverane, respectului pentru integritatea teritorială, neintervenției în treburile interne, egalității în drepturi, solidarității și demnității umane și respectului pentru drepturile și libertățile fundamentale ale omului.

ARTICOLUL 2

Pornind de la respectarea reciprocă a frontierelor lor existente, ca definitive și inviolabile, părțile contractante vor sprijini și vor facilita, în conformitate cu legislația lor națională, libera circulație a persoanelor și a informațiilor, precum și extinderea schimburilor comerciale, în scopul unei mai rapide dezvoltări economice și sociale și al integrării la nivel regional și european. Ele vor acționa pentru înlăturarea obstacolelor care stau în calea realizării acestor obiective.

ARTICOLUL 3

Părțile contractante se vor abține, în relațiile reciproce, precum și în relațiile lor internaționale, de la amenințarea cu forța sau folosirea forței. Părțile contractante își vor soluționa diferendele dintre ele exclusiv prin mijloace pașnice.

Părțile contractante vor sprijini măsurile de securitate colectivă adoptate în conformitate cu Carta Organizației Națiunilor Unite.

Ele vor contribui activ la funcționarea democratică a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa, la constituirea și funcționarea eficientă a instituțiilor și metodelor adecvate pentru prevenirea diferendelor, precum și pentru soluționarea pașnică a acestora.

ARTICOLUL 4

Părțile contractante vor depune toate eforturile pentru întărirea securității și dezvoltarea cooperării în Europa. În acest scop, ele vor acționa pentru crearea și funcționarea eficientă a mecanismelor de securitate în Europa, în interesul tuturor statelor.

ARTICOLUL 5

Părțile contractante vor acționa, împreună cu alte state balcanice, pentru o continuă îmbunătățire a climatului politic din regiunea Balcanilor, ca o parte integrantă a Europei, pentru întărirea încrederii, înțelegerii și transformarea Balcanilor într-o zonă a păcii, securității și cooperării, în cadrul procesului de integrare în Europa. De asemenea, ele vor conlucra pentru promovarea cooperării dintre statele balcanice, la toate nivelurile, în domeniile de interes comun.

ARTICOLUL 6

În cazul în care ar apărea o situație care, după opinia uneia dintre părțile contractante, ar putea pune în pericol interesele sale de securitate, aceasta poate cere celeilalte părți contractante să procedeze neîntârziat la consultări.

ARTICOLUL 7

Nici una dintre părțile contractante nu va permite ca teritoriul său să fie folosit de către un stat terț pentru comiterea unui act de agresiune împotriva celeilalte părți contractante și nu va acorda nici un fel de ajutor unui asemenea stat terț.

ARTICOLUL 8

Pornind de la politica de pace și de la respingerea politicii de forță și agresiune, părțile contractante vor acționa împreună în cadrul Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa pentru promovarea procesului de reducere echilibrată a forțelor și a armamentelor în Europa. În acest sens, ele vor coopera activ, în cadrul eforturilor generale pentru o mai mare transparență, pentru întărirea încrederii, stabilității și securității în Europa.

Ele vor contribui, în cadrul organizațiilor internaționale, la adoptarea de măsuri pentru dezarmare la nivel mondial, sub un control internațional strict și eficient. În acest spirit, cele două părți contractante vor promova schimburile în domeniul militar, precum și contactele și consultările periodice dintre instituțiile lor militare, la nivelurile convenite.

ARTICOLUL 9

Părțile contractante vor lărgi dialogul politic la cel mai înalt nivel și consultările regulate, la diferite niveluri și în domenii convenite, în scopul dezvoltării și aprofundării, în

continuare, a relațiilor bilaterale și pentru a armoniza pozițiile lor în problemele internaționale.

Părțile contractante vor sprijini contactele și schimburile de vederi convenite între parlamentele lor, în scopul dezvoltării relațiilor bilaterale.

Ele vor sprijini și vor facilita cooperarea reciprocă, atât la nivelul autorităților publice centrale, cât și între unitățile administrativ-teritoriale ale părților contractante.

Ele vor încuraja parteneriatul și relațiile directe dintre orașe și alte localități, în spiritul relațiilor de bună vecinătate.

ARTICOLUL 10

Părțile contractante, pornind de la necesitatea dezvoltării cooperării economice ca una dintre premisele fundamentale ale progresului social, vor contribui la înlăturarea obstacolelor care divizează Europa din punct de vedere al nivelului de dezvoltare și vor acționa pentru transformarea continentului într-un spațiu economic unic.

ARTICOLUL 11

Pornind de la principiile economiei de piață și de la interesele lor comune, părțile contractante vor încuraja cooperarea economică reciproc avantajoasă, inclusiv la nivelul unităților administrativ-teritoriale, al agenților economici, precum și în zonele de frontieră.

Părțile contractante vor sprijini, îndeosebi, dezvoltarea unor forme superioare de colaborare și specializare în domenii de interes comun, precum societățile mixte și alte investiții comune, pătrunderea în comun pe terțe piețe, precum și promovarea și protecția reciprocă a investițiilor. Ele vor acorda o atenție deosebită cooperării între întreprinderile și firmele mici și mijlocii. De asemenea, ele vor sprijini și vor extinde cooperarea în pregătirea profesională și perfecționarea specialiștilor și a oamenilor de afaceri.

Ele vor conlucra pentru crearea de zone de comerț liber, ca premisă a edificării unui spațiu economic unic în regiunea Balcanilor și în Europa, și se vor strădui să armonizeze reglementările aplicabile schimburilor comerciale și plăților reciproce.

ARTICOLUL 12

Părțile contractante vor promova o strânsă colaborare în domeniile de importanță deosebită pentru dezvoltarea economiilor lor naționale, în special în domeniile surselor de energie, al bazei de combustibili și materii prime, inclusiv folosirea în scopuri pașnice a energiei nucleare, ale industriei, agriculturii, construcțiilor, mijloacelor de transport și producției bunurilor de larg consum.

În acest scop, ele vor încuraja investițiile directe de capital, crearea de societăți mixte, inclusiv cu participarea unor parteneri din terțe state.

ARTICOLUL 13

Părțile contractante vor promova cooperarea reciproc avantajoasă în domeniul științei și tehnologiei.

Ele vor dezvolta și vor încuraja colaborarea în domeniul științelor fundamentale și aplicate, al cercetării științifice, în special în cel al tehnologiilor moderne, și vor sprijini proiecte și programe comune, precum și alte forme de colaborare menite să crească eficiența muncii de cercetare.

Ele vor facilita accesul în arhive, biblioteci și institute de cercetări, în conformitate cu legislația lor.

ARTICOLUL 14

Părțile contractante vor extinde cooperarea în domeniul transporturilor și comunicațiilor și vor stimula înființarea și activitatea societăților mixte.

ARTICOLUL 15

Pornind de la prevederile acordurilor internaționale relevante la care ambele state sunt părți, părțile contractante vor lărgi colaborarea lor, precum și colaborarea cu celelalte state dunărene, în domeniul asigurării și îmbunătățirii navigației pe Dunăre, al prevenirii, reducerii și controlului poluării apelor Dunării, precum și în alte domenii de interes comun pentru statele dunărene.

ARTICOLUL 16

Părțile contractante vor acorda cea mai mare importanță problemelor privind protecția mediului. Părțile contractante vor promova cooperarea bilaterală și regională în acest domeniu și vor stimula realizarea programelor și proiectelor convenite de ele. Ele vor da o atenție specială protecției mediului din zonele Mării Negre și Mediteranei.

Părțile contractante vor dezvolta, de asemenea, cooperarea în sectorul prognozei și prevenirii catastrofelor naturale și pentru combaterea efectelor acestora.

ARTICOLUL 17

Părțile contractante vor acorda o atenție specială dezvoltării continue a colaborării dintre autoritățile competente și instituțiile din domeniul apărării sănătății oamenilor, precum și dintre organizații umanitare și alte organizații, pentru înlăturarea urmărilor catastrofelor naturale și ale altor calamități.

ARTICOLUL 18

Pornind de la tradițiile colaborării culturale dintre popoarele celor două state și de la contribuția lor la crearea spațiului cultural european, părțile contractante vor favoriza promovarea colaborării în domeniile culturii, artei și învățământului.

Pe baza acordurilor și programelor existente, ele vor extinde schimburile culturale în toate domeniile și la toate nivelurile, în beneficiul popoarelor lor și ca o contribuție la cultura universală.

Ele vor încuraja cooperarea dintre instituțiile competente în domeniile culturii și artei, învățământului, sportului, informațiilor și protecției monumentelor istorice și culturale.

Părțile contractante vor extinde și vor promova cooperarea între universități, instituții științifice și de învățământ din cele două state, prin schimb de cadre didactice, cercetători științifici și studenți și prin schimb de experiență și realizarea de programe și proiecte comune.

Ele vor încuraja extinderea colaborării dintre academii de științe, instituții științifice și alte organizații științifice sau de cercetare din domeniile culturii, artei și învățământului.

Părțile contractante vor sprijini înființarea centrelor lor culturale și de presă și activitatea acestora.

Ele vor acorda o atenție deosebită recunoașterii reciproce a diplomelor de studii și a titlurilor universitare și științifice, pe baza unor acorduri speciale.

Pentru promovarea unor mai bune contacte și a înțelegerii reciproce între popoare și facilitarea cooperării, în toate domeniile, dintre părțile contractante, fiecare parte contractantă va sprijini studiul limbii celeilalte părți contractante și va solicita acesteia asistența necesară.

ARTICOLUL 19

Părțile contractante vor încuraja contactele, în toate domeniile, între cetățenii celor două state și vor sprijini eforturile pentru o mai bună înțelegere între popoarele lor.

Părțile contractante vor facilita și vor încuraja contactele și schimburile dintre organizații de tineret și femei, partide politice, asociații sportive, comunități religioase, fundații, sindicate și alte instituții sociale.

ARTICOLUL 20

Părțile contractante consideră că minoritatea națională română din Republica Federală Iugoslavia și minoritatea națională sârbă din România constituie puternice și durabile punți de legătură pentru cooperarea și încrederea între cele două țări vecine și prietene. Ele vor asigura, fiecare pe teritoriul său, protecția și respectarea drepturilor membrilor minorității naționale sârbe din România și ale membrilor minorității naționale române din Republica Federală Iugoslavia, în conformitate cu documentele Organizației Națiunilor Unite și ale Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa, cu convențiile internaționale la care sunt părți ambele state și cu normele general recunoscute ale dreptului internațional.

Părțile contractante vor aplica cu bună-credință standardele internaționale referitoare la protecția identității etnice, culturale, lingvistice și religioase a membrilor minorităților naționale și nu vor întreprinde acțiuni care ar contraveni prevederilor prezentului tratat.

ARTICOLUL 21

Părțile contractante vor dezvolta colaborarea în domeniul juridic și consular și vor facilita călătoriile și vizitele reciproce ale cetățenilor lor.

Pentru România,
ION ILIESCU

Ele vor extinde cooperarea pentru prevenirea și combaterea crimei organizate și, în special, a terorismului, a comerțului ilegal cu droguri și armament, a falsificării bancomotelor, a contrabandei și exportului ilegal de valori culturale, precum și a acțiunilor îndreptate împotriva siguranței aviației civile.

ARTICOLUL 22

Părțile contractante vor extinde și vor perfecționa cadrul juridic al relațiilor lor reciproce, în concordanță cu dezvoltările politice, economice, sociale și juridice din cele două țări.

ARTICOLUL 23

Prevederile prezentului tratat nu aduc în nici un fel atingere obligațiilor părților contractante în ceea ce privește relațiile lor cu statele terțe și nu sunt îndreptate împotriva vreunui dintre aceste state.

ARTICOLUL 24

Prezentul tratat este supus ratificării, în conformitate cu procedurile constituționale ale fiecărei părți contractante, și va intra în vigoare în ziua schimbului instrumentelor de ratificare.

Prezentul tratat se încheie pe o perioadă de 20 de ani. Valabilitatea sa se va prelungi în mod automat pe noi perioade de câte 5 ani, dacă nici una dintre părțile contractante nu notifică celeilalte părți contractante, cu cel puțin un an înainte de împlinirea perioadei respective de valabilitate, decizia sa de a denunța prezentul tratat.

Încheiat la Belgrad la 16 mai 1996, în două exemplare originale, fiecare în limba română și în limba sârbă, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Republica Federală Iugoslavia,
ZORAN LILICI

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului
cu privire la relațiile de prietenie, bună vecinătate
și cooperare dintre România și Republica Federală Iugoslavia,
semnat la Belgrad la 16 mai 1996**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Tratatului cu privire la relațiile de prietenie, bună vecinătate și cooperare dintre România și Republica Federală Iugoslavia, semnat la Belgrad la 16 mai 1996, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 10 octombrie 1996.
Nr. 494.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind supunerea spre ratificare Parlamentului
a Tratatului de înțelegere, cooperare și bună vecinătate
dintre România și Republica Ungară,
semnat la Timișoara la 16 septembrie 1996**

În temeiul art. 91 alin. (1) și al art. 99 din Constituția României, precum și al art. 1 și 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea și ratificarea tratatelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Tratatul de înțelegere, cooperare și bună vecinătate dintre România și Republica Ungară, semnat la Timișoara la 16 septembrie 1996.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituția României, contrasemnăm
acest decret.**

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 24 septembrie 1996.
Nr. 479.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Tratatului de înțelegere, cooperare
și bună vecinătate dintre România și Republica Ungară,
semnat la Timișoara la 16 septembrie 1996**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Tratatul de înțelegere, cooperare și bună vecinătate dintre România și Republica Ungară, semnat la Timișoara la 16 septembrie 1996.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 26 septembrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 3 octombrie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

București, 10 octombrie 1996.
Nr. 113.

TRATAT

de înțelegere, cooperare și bună vecinătate între România și Republica Ungară

România și Republica Ungară,
convinse că buna vecinătate, respectul reciproc și colaborarea dintre cele două țări corespund intereselor fundamentale ale României și Ungariei,

reafirmând angajamentul lor față de drepturile omului și libertățile fundamentale, democrație, umanism și statul de drept și exprimându-și convingerea că afirmarea și îmbogățirea conținutului acestora reprezintă bazele libertății, justiției și păcii,

animate de năzuința comună ca Europa să devină un continent unit, al păcii, securității și cooperării pentru toate statele și popoarele și hotărâte să acționeze pentru dezvoltarea unor astfel de relații care să facă posibilă realizarea acestor obiective,

recunoscând că minoritățile naționale constituie o parte integrantă a societății din statul în care trăiesc și considerând că protejarea acestora este o parte componentă a protecției internaționale a drepturilor omului și, în consecință, face obiectul cooperării internaționale și că normalizarea cooperării lor în acest domeniu reprezintă o contribuție importantă atât la stabilitatea și înțelegerea în Europa, cât și la consolidarea democrației din cele două țări și la integrarea lor în structurile europene și euroatlantice,

reafirmând-și hotărârea de a acționa pentru îndeplinirea scopurilor și principiilor Cartei Națiunilor Unite, ale Actului final de la Helsinki, ale Cartei de la Paris pentru o nouă Europă, precum și ale altor documente ale Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa,

convinse că schimbările ireversibile care au avut loc în Europa și în cele două țări deschid noi perspective în relațiile dintre ele,

au căzut de acord asupra celor ce urmează:

ARTICOLUL 1

(1) România și Republica Ungară (denumite în continuare *părți contractante*) își întemeiază relațiile pe încredere, cooperare și respect reciproc.

(2) Părțile contractante vor respecta, în relațiile reciproce, precum și în relațiile cu alte state, principiile înscrise în Carta Națiunilor Unite, în Actul final de la Helsinki, în Carta de la Paris pentru o nouă Europă și în alte documente ale Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa, precum și celelalte principii și norme general acceptate ale dreptului internațional.

ARTICOLUL 2

(1) Părțile contractante vor acționa pentru ca întreaga Europă să devină o comunitate de state, pașnică și democratică, bazată pe supremația dreptului, și vor contribui la apărarea și consolidarea securității în acest spațiu, la realizarea obiectivului garantării păcii și securității prin cooperare, în conformitate cu angajamentele din cadrul Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa.

(2) Părțile contractante, în scopul întăririi păcii și securității europene, vor sprijini continuarea procesului de limitare și de reducere a forțelor armate și a armamentelor în Europa la un nivel corespunzător necesităților de apărare. Ele vor sprijini, de asemenea, elaborarea de noi măsuri de creștere a încrederii și securității și se vor strădui să ia asemenea măsuri și în cadrul relațiilor lor bilaterale.

ARTICOLUL 3

(1) Părțile contractante reafirmă că se vor abține, în relațiile lor reciproce, de la amenințarea cu forța sau folosirea forței, fie îndreptate împotriva integrității teritoriale sau a independenței politice a celeilalte părți contractante, fie în orice alt mod incompatibil cu scopurile Organizației Națiunilor Unite și cu principiile Actului final de la Helsinki. Ele se vor abține, de asemenea, de la sprijinirea unor asemenea acțiuni și nu vor permite unei terțe părți să folosească teritoriul lor pentru comiterea unor activități de acest fel împotriva celeilalte părți contractante.

(2) Orice diferende care ar putea apărea între părțile contractante vor fi soluționate exclusiv pe cale pașnică.

ARTICOLUL 4

Părțile contractante, în conformitate cu principiile și normele dreptului internațional, precum și cu principiile Actului

final de la Helsinki, reconfirmă că vor respecta inviolabilitatea frontierei lor comune și integritatea teritorială a celeilalte părți contractante. Ele reafirmă, de asemenea, că nu au pretenții teritoriale una față de cealaltă și că nu vor ridica astfel de pretenții nici în viitor.

ARTICOLUL 5

(1) În scopul realizării obiectivelor acestui tratat, părțile contractante vor crea cadrul corespunzător colaborării în toate domeniile de interes reciproc.

(2) Pentru aplicarea acestui tratat, părțile contractante vor asigura un loc prioritar colaborării și extinderii relațiilor dintre organele lor legislative și executive.

(3) În scopul asigurării dezvoltării și aprofundării în continuare a relațiilor bilaterale, precum și al cunoașterii reciproce a punctelor de vedere referitoare la problemele internaționale, vor fi continuate schimbările regulate de păreri la diferite niveluri. În acest sens, cel puțin o dată pe an va avea loc o întâlnire a primilor-miniștri, iar miniștrii afacerilor externe vor proceda cel puțin o dată pe an la trecerea în revistă a aplicării prezentului tratat.

(4) Întâlnirile regulate ale conducătorilor altor ministere și instituții centrale vor fi reglementate prin înțelegerile ce se vor încheia între acestea.

ARTICOLUL 6

(1) Părțile contractante vor sprijini dezvoltarea în continuare și utilizarea consecventă a mecanismelor colaborării europene, în scopul de a contribui activ și pe această cale la menținerea și consolidarea păcii și securității în regiune.

(2) În cazul apariției unei situații care, potrivit părerii uneia dintre părțile contractante, poate amenința pacea și securitatea internațională sau interesele sale majore de securitate, partea contractantă respectivă poate propune celeilalte părți contractante să examineze împreună măsurile de natură să contribuie la reducerea tensiunii și eliminarea situației create, luând în considerare principiile și mecanismele cuprinse în Carta Națiunilor Unite, precum și cele disponibile în cadrul colaborării europene.

(3) Părțile contractante vor organiza consultări regulate, la diferite niveluri, în problemele securității și apărării, care prezintă interes reciproc. La cererea oricăreia dintre ele, părțile contractante se vor informa reciproc despre îndeplinirea obligațiilor asumate în baza documentelor internaționale la care au subscris, referitoare la securitate și dezarmare.

(4) Colaborarea dintre instituțiile militare ale celor două părți contractante se realizează pe baza unor acorduri separate.

ARTICOLUL 7

(1) Părțile contractante își vor extinde relațiile și colaborarea în organizațiile internaționale, inclusiv cele regionale și subregionale. Ele se vor sprijini reciproc în eforturile lor de integrare în Uniunea Europeană, în Organizația Tratatului Atlanticului de Nord și în Uniunea Europei Occidentale.

(2) Părțile contractante, în înțelegere cu alte țări europene interesate, vor conlucra pentru realizarea unor proiecte de cooperare regională și subregională și a altor forme de colaborare care să favorizeze accelerarea dezvoltării țărilor participante la acestea, în domeniile de interes comun — economie, industrie, agricultură, ecologie, transporturi, telecomunicații și altele. Ele vor încuraja participarea celor direct interesați, în concordanță cu legislația fiecărei părți, la realizarea acestor proiecte și forme de cooperare.

ARTICOLUL 8

(1) Părțile contractante vor dezvolta, în conformitate cu practicile și normele comerțului internațional, cooperarea economică și schimburile comerciale reciproc avantajoase, în toate domeniile vieții economice.

(2) În acest scop, ele vor stimula, în concordanță cu reglementările lor interne și cu obligațiile lor internaționale, legăturile și cooperarea directă dintre agenții economici din cele două state și vor acționa pentru a asigura condiții favorabile pentru activități antreprenoriale, comerciale și alte activități economice ale persoanelor fizice și juridice ale uneia dintre părțile contractante pe teritoriul celeilalte părți contractante.

(3) Părțile contractante vor încuraja, de asemenea, și vor promova investițiile de capital reciproce și vor garanta protecția acestora.

(4) Părțile contractante vor acorda o atenție deosebită cooperării dintre ele în vederea dezvoltării coordonate, în conformitate cu standardele internaționale, a infrastructurilor naționale, inclusiv a sistemelor energetice și a rețelilor de transporturi și telecomunicații interconectate.

ARTICOLUL 9

(1) Părțile contractante vor promova cooperarea reciproc avantajoasă și eficientă în domeniul cercetărilor fundamentale și aplicative, acordând o atenție deosebită tehnicii și tehnologiilor moderne.

(2) Părțile contractante vor încuraja contactele directe și inițiativele comune ale oamenilor de știință și ale cercetătorilor din cele două țări, precum și cooperarea între institute de cercetări științifice, biblioteci și alte instituții în acest domeniu.

ARTICOLUL 10

(1) Părțile contractante vor coopera, la nivel bilateral, subregional și regional, în scopul prevenirii, reducerii și eliminării poluării care afectează teritoriile lor respective și al îmbunătățirii condițiilor pentru securitatea lor ecologică.

(2) În cazul unui dezastru ecologic ori al unui accident care poate să aibă un asemenea efect, sau în cazul unui asemenea pericol, părțile contractante se vor informa fără întârziere asupra situației apărute și asupra măsurilor de urgență luate.

ARTICOLUL 11

(1) Părțile contractante vor extinde cooperarea dintre ele, precum și cu alte state dunărene, în scopul dezvoltării navigației pe Dunăre și al conlucrării între statele riverane,

în toate domeniile de interes comun, precum și pentru prevenirea, reducerea și controlul poluării apelor Dunării.

(2) Părțile contractante vor coopera, de asemenea, în problemele referitoare la apele transfrontiere care interesează ambele țări, pe baza convenției bilaterale și a convențiilor multilaterale la care ambele părți contractante sunt sau vor deveni părți.

ARTICOLUL 12

(1) Părțile contractante vor dezvolta cooperarea în domeniile culturii, științei și învățământului.

(2) Părțile contractante vor sprijini dezvoltarea schimburilor culturale dintre instituții, uniuni de creație, asociații și organizații neguvernamentale, precum și persoane fizice din cele două țări, și vor încheia, în acest scop, acorduri și programe guvernamentale și interdepartamentale.

(3) Părțile contractante vor dezvolta și vor sprijini cooperarea, inclusiv pe bază de înțelegeri directe, între universități și alte instituții de învățământ, institute și centre de cercetare științifică din cele două țări, precum și schimburile de elevi, studenți, profesori și cercetători științifici. Ele acordă o atenție deosebită colaborării în domeniul pregătirii și perfecționării specialiștilor și declară că sunt gata să lărgască și să aprofundeze această cooperare.

(4) Părțile contractante vor încuraja cooperarea și schimburile directe dintre arhive, biblioteci și muzee și vor asigura accesul la sursele documentare existente în acestea, pentru cercetători și alte persoane din cealaltă țară, în conformitate cu reglementările interne în vigoare în țara respectivă.

(5) Părțile contractante vor lua măsurile necesare pentru ca autoritățile lor competente să examineze problema recunoașterii diplomelor de studii, în vederea încheierii unei înțelegeri corespunzătoare în acest domeniu.

(6) Fiecare parte contractantă va încuraja predarea limbii celeilalte părți contractante în universități, școli și în alte instituții și, în acest scop, va acorda asistență pentru pregătirea profesorilor și pentru organizarea învățământului.

(7) Părțile contractante vor sprijini activitatea centrelor lor culturale și vor folosi pe deplin posibilitățile pe care acestea le oferă pentru dezvoltarea schimburilor culturale reciproce, în conformitate cu înțelegerea bilaterală pertinentă.

(8) În scopul îndeplinirii obiectivelor stabilite prin acest articol și al dezvoltării cadrului instituționalizat al colaborării bilaterale, părțile contractante vor acționa pentru încheierea unui nou acord de colaborare în domeniile culturii, învățământului și științei, precum și a altor convenții corespunzătoare.

ARTICOLUL 13

(1) Părțile contractante vor colabora în vederea păstrării și cunoașterii reciproce de către cele două popoare a moștenirilor lor culturale.

(2) Părțile contractante vor acționa pentru protejarea monumentelor istorice și de cultură, a locurilor memoriale, a vestigiilor scrise și materiale aflate pe teritoriile lor, care evocă și păstrează momente din istoria și cultura celeilalte părți contractante, vor sprijini conservarea lor și vor înlesni accesul la acestea, în conformitate cu legislația fiecărei părți contractante.

ARTICOLUL 14

Părțile contractante vor încuraja un climat de toleranță și înțelegere între cetățenii lor, care au origini etnice sau religii, culturi ori limbi diferite. Ele condamnă orice manifestări de xenofobie, de ură, discriminare sau prejudecăți rasiale, etnice sau religioase și vor lua măsuri eficiente pentru a preveni orice asemenea manifestări.

ARTICOLUL 15

(1) a) Părțile contractante se angajează ca, în reglementarea drepturilor și obligațiilor persoanelor aparținând minorităților naționale care trăiesc pe teritoriul lor, să îndeplinească Convenția-cadru a Consiliului Europei cu privire la minoritățile naționale, dacă în ordinea lor de drept internă nu există o reglementare mai favorabilă în privința drepturilor persoanelor aparținând minorităților.

b) Părțile contractante, fără a aduce atingere conținutului paragrafului de mai sus, în scopul protejării și promovării identității etnice, culturale, lingvistice și religioase a minorității române din Ungaria și a minorității maghiare din România, vor aplica, ca angajamente juridice, prevederile care definesc drepturile acestor persoane, așa cum sunt încorporate în documentele pertinente ale Organizației Națiunilor Unite, Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa și ale Consiliului Europei, menționate în anexa la prezentul tratat.

(2) Drept urmare, părțile contractante reafirmă că persoanele la care se referă paragraful precedent au dreptul, exercitat în mod individual sau împreună cu alți membri ai grupului lor, de a-și exprima liber, de a-și păstra și dezvolta identitatea etnică, culturală, lingvistică și religioasă. În mod corespunzător, ele au dreptul să înființeze și să mențină propriile instituții, organizații sau asociații educative, culturale și religioase, care pot apela la contribuții financiare voluntare și la alte contribuții, precum și la sprijin public, în conformitate cu legislația internă.

(3) Părțile contractante respectă dreptul persoanelor aparținând minorității române din Ungaria și al persoanelor aparținând minorității maghiare din România de a folosi liber limba lor maternă, în particular și în public, oral și în scris. Ele vor lua măsurile necesare pentru ca aceste persoane să poată învăța limba lor maternă și să aibă posibilități adecvate pentru a fi educate în această limbă, în cadrul sistemului învățământului de stat, la toate nivelurile și formele, potrivit nevoilor acestora. Părțile contractante vor asigura condițiile care să facă posibilă folosirea și a limbii materne în relațiile cu autoritățile locale, administrative și judiciare, în conformitate cu legislația internă, precum și cu angajamentele internaționale asumate de cele două părți. Aceste persoane au dreptul de a folosi numele și prenumele lor în limba lor maternă și se vor bucura de recunoașterea oficială a acestora. În zonele locuite de un număr substanțial de persoane aparținând minorităților respective, fiecare parte contractantă va permite să fie expuse, și în limba minorității, denumiri tradiționale locale, denumiri de străzi și alte inscripții topografice destinate publicului.

(4) Părțile contractante vor respecta dreptul persoanelor aparținând minorităților naționale de a avea acces, în limba maternă, la informație și la mijloace de comunicare în masă, electronice și scrise, precum și de a schimba liber și de a difuza informații. Ele vor da acestor persoane posibilitatea, în cadrul legislației interne a fiecăreia, de a înființa și de a administra propriile mijloace de comunicare în masă.

(5) Părțile contractante vor asigura exercitarea de către persoanele aparținând acestor minorități a dreptului de a participa efectiv, individual sau prin partidele sau organizațiile lor, la viața politică, economică, socială și culturală și la soluționarea problemelor de interes național sau local, prin reprezentanții lor aleși în organele autorităților publice centrale și locale. Fiecare parte contractantă, în luarea deciziilor asupra problemelor referitoare la protecția și promovarea identității naționale a acestor persoane, va consulta organizațiile, partidele politice sau asociațiile acestora, în conformitate cu procedurile democratice de luare a deciziilor, prevăzute de lege.

(6) Părțile contractante respectă moștenirea culturală și istorică a minorităților naționale, sprijină eforturile acestora pentru protejarea monumentelor și siturilor istorice care

păstrează cultura și istoria minorităților și iau măsurile cuvenite pentru ca, în zonele cu populație mixtă, cetățenii să cunoască valorile culturale românești, respectiv maghiare.

(7) Părțile contractante vor respecta dreptul persoanelor aparținând acestor minorități de a menține contacte libere între ele și peste frontiere cu cetățenii altor state, precum și dreptul de a participa la activități ale organizațiilor guvernamentale, naționale și internaționale.

(8) Părțile contractante recunosc că, în exercitarea drepturilor la care se referă acest articol, orice persoană aparținând unei minorități va respecta, ca oricare alt cetățean al statului respectiv, legislația națională și drepturile celorlalți. Aceste persoane se bucură de aceleași drepturi și au aceleași obligații cetățenești ca și ceilalți cetățeni ai țării în care trăiesc.

(9) Părțile contractante, fără a aduce atingere măsurilor luate în cadrul politicii lor generale de integrare, se vor abține de la orice politică ori practică având drept scop asimilarea, împotriva voinței lor, a persoanelor aparținând minorităților naționale și vor proteja aceste persoane împotriva oricărei acțiuni urmărind o astfel de asimilare. Ele se vor abține, de asemenea, de la măsuri care, modificând proporțiile populației din zonele locuite de persoane aparținând minorităților naționale, sunt îndreptate împotriva drepturilor și libertăților care decurg din standardele și normele internaționale menționate în paragraful (1) al prezentului articol.

(10) Părțile contractante se vor sprijini reciproc în urmărirea modului de punere în aplicare a prevederilor cuprinse în acest articol. În acest scop, în cadrul consultărilor periodice menționate la art. 5 al prezentului tratat, părțile contractante vor examina și probleme ale cooperării bilaterale referitoare la minoritățile naționale, decurgând din aplicarea prevederilor prezentului tratat, și vor constitui un comitet interguvernamental format din experți. Ele vor coopera în desfășurarea corespunzătoare a procedurilor Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa și ale Consiliului Europei, care verifică îndeplinirea angajamentelor referitoare la protecția minorităților naționale, așa cum sunt conținute în documentele acestor organizații, la care părțile contractante au subscris.

(11) Părțile contractante vor coopera în vederea dezvoltării cadrului juridic internațional pentru protecția minorităților naționale. Ele sunt de acord să pună în aplicare, ca parte a prezentului tratat, prevederile documentelor internaționale, în virtutea cărora ele își vor asuma și alte angajamente în ceea ce privește promovarea drepturilor persoanelor aparținând minorităților naționale.

(12) Nici unul dintre angajamentele cuprinse în acest articol nu poate fi interpretat ca implicând vreun drept de a întreprinde vreo activitate sau de a comite vreo acțiune contrară scopurilor și principiilor Cartei Națiunilor Unite, altor obligații decurgând din dreptul internațional sau prevederilor Actului final de la Helsinki și ale Cartei de la Paris pentru o nouă Europă ale Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa, inclusiv principiul integrității teritoriale a statelor.

ARTICOLUL 16

Părțile contractante vor dezvolta cooperarea în domeniul mijloacelor de comunicare în masă. Ele vor favoriza circulația liberă a informației referitoare la viața socială, politică, economică, culturală și științifică din țările lor și vor sprijini orice efort îndreptat spre înțelegere, cunoaștere reciprocă obiectivă, spre depășirea prejudecăților.

ARTICOLUL 17

(1) Părțile contractante vor dezvolta și vor sprijini cooperarea în domeniile protecției sănătății și cercetării medicale.

(2) Părțile contractante vor promova, de asemenea, cooperarea în domeniile protecției și asigurărilor sociale, în interesul cetățenilor fiecărei părți contractante, aflați pe teritoriul celeilalte părți contractante, și, în acest scop, vor analiza posibilitatea încheierii unor înțelegeri.

ARTICOLUL 18

Părțile contractante vor sprijini extinderea contactelor directe dintre organizații politice și sindicale, biserici și comunități religioase, fundații, asociații de femei, de tineret, sportive și de altă natură.

ARTICOLUL 19

(1) Părțile contractante vor sprijini și vor facilita contactele directe dintre cetățenii lor.

(2) Părțile contractante vor extinde relațiile consulare și vor simplifica trecerile peste frontieră și controlul vamal, inclusiv prin deschiderea de noi puncte de frontieră și lărgirea celor existente, în funcție de posibilități, în vederea facilitării traficului de persoane și mărfuri, încheind acordurile corespunzătoare pentru realizarea acestor scopuri.

ARTICOLUL 20

(1) Părțile contractante își vor acorda în mod reciproc asistență juridică în cauzele civile, familiale, penale, în conformitate cu convențiile în vigoare, și vor dezvolta cooperarea, pe bază de înțelegeri speciale, între organele lor de poliție.

(2) Părțile contractante vor coopera în prevenirea și combaterea crimei organizate, în special a terorismului, traficului ilegal de stupefiante, pirateriei aeriene, contrabandei și traficului ilegal de bunuri și valori culturale, istorice și muzeale. De asemenea, ele își declară disponibilitatea de a conlucra în aceste domenii, în cadrul cooperării internaționale.

ARTICOLUL 21

(1) Părțile contractante vor soluționa, prin consultări și negocieri directe, toate diferendele rezultând din interpretarea sau aplicarea prezentului tratat. După ce ambele părți contractante vor deveni părți la un acord internațional multilateral privind reglementarea pașnică a diferendelor, diferendele menționate la acest articol, care nu vor fi fost soluționate într-un termen rezonabil prin consultări și nego-

Pentru România,
NICOLAE VĂCĂROIU

Pentru Republica Ungară,
HORN GYULA

cieri directe, vor fi soluționate potrivit procedurilor stabilite prin acordul internațional multilateral sus-menționat, cu condiția ca angajamentele asumate prin acel acord multilateral să se refere și la asemenea diferende.

(2) Părțile contractante se vor strădui, ori de câte ori va fi cazul, să includă, în convențiile lor bilaterale, clauze potrivit cărora diferendele referitoare la interpretarea sau aplicarea convențiilor respective vor fi supuse unor proceduri de soluționare disponibile.

ARTICOLUL 22

Prezentul tratat nu este îndreptat împotriva nici unui stat terț și nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor care decurg pentru părțile contractante din tratatele bilaterale și multilaterale încheiate de fiecare dintre ele cu alte state.

ARTICOLUL 23

Prezentul tratat se încheie pe o perioadă de 10 ani. Valabilitatea tratatului se prelungește automat, pe noi perioade de câte 5 ani, dacă nici una dintre părțile contractante nu notifică în scris celeilalte părți contractante, cu cel puțin un an înainte de expirarea perioadei respective, intenția sa de a-l denunța.

ARTICOLUL 24

Prezentul tratat va fi supus ratificării în conformitate cu procedurile constituționale respective ale fiecărei părți contractante și va intra în vigoare în ziua schimbului instrumentelor de ratificare. Părțile contractante constată că Tratatul de prietenie, cooperare și asistență mutuală dintre Republica Socialistă România și Republica Populară Ungară, semnat la București la 24 februarie 1972, și-a pierdut valabilitatea.

ARTICOLUL 25

Prezentul tratat va fi înregistrat la Secretariatul Organizației Națiunilor Unite, în conformitate cu prevederile art. 102 al Cartei Națiunilor Unite.

Întocmit la Timișoara la 16 septembrie 1996, în două exemplare originale, fiecare în limba română și în limba ungară, ambele texte fiind egal autentice.

ANEXĂ

LISTA

documentelor la care se referă paragraful (1) b) al art. 15 din Tratatul de înțelegere, cooperare și bună vecinătate dintre România și Republica Ungară

1. Documentul Reuniunii de la Copenhaga asupra Dimensiunii Umane a Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa, 29 iunie 1990.
 2. Declarația Adunării generale a Organizației Națiunilor Unite asupra drepturilor persoanelor aparținând minorităților naționale sau etnice, religioase și lingvistice (Rezoluția nr. 47/135), 18 decembrie 1992, și
 3. Recomandarea nr. 1.201 (1993) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei cu privire la un protocol adițional la Convenția europeană a drepturilor omului, referitor la drepturile minorităților naționale.
- Părțile contractante sunt de acord că Recomandarea nr. 1.201 nu se referă la drepturi colective și nici nu obligă părțile contractante să acorde persoanelor respective dreptul la un statut special de autonomie teritorială bazată pe criterii etnice.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Tratatului
de înțelegere, cooperare și bună vecinătate
dintre România și Republica Ungară,
semnat la Timișoara la 16 septembrie 1996**

În temeiul art. 77 alin. (3) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Tratatului de înțelegere, cooperare și bună vecinătate dintre România și Republica Ungară, semnat la Timișoara la 16 septembrie 1996, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 10 octombrie 1996.
Nr. 495.

A C T E A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I E

**privind constituționalitatea Legii pentru ratificarea Tratatului de înțelegere,
cooperare și bună vecinătate dintre România și Republica Ungară,
semnat la Timișoara la 16 septembrie 1996**

Curtea Constituțională a fost sesizată, la data de 4 octombrie 1996, de către grupurile parlamentare ale Partidului Unității Naționale Române din Senat și din Camera Deputaților, asupra încălcării unor prevederi din regulamentele celor două camere ale Parlamentului la adoptarea Legii pentru ratificarea Tratatului de înțelegere, cooperare și bună vecinătate dintre România și Republica Ungară, solicitându-se „reluarea dezbaterilor în Camera Deputaților asupra acestui act normativ”.

Prin sesizare se consideră că legea pentru ratificarea tratatului sus-menționat a fost adoptată cu „încălcarea gravă” a regulamentelor celor două Camere ale Parlamentului și, pe cale de consecință, că această lege nu este constituțională, respectarea procedurii parlamentare condiționând constituționalitatea adoptării unei legi. Însă contestarea constituționalității unei legi nu poate fi făcută decât în condițiile prevăzute la art. 144 lit. a) din Constituție.

Analizând sesizarea, din punct de vedere al condițiilor prevăzute la art. 144 lit. a) din Constituție și la art. 17 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în care Curtea s-ar putea pronunța, rezultă că aceasta este inadmisibilă, deoarece o obiecție

de neconstituționalitate ridicată de parlamentari poate fi invocată numai de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori, nu de grupurile parlamentare, așa cum este sesizarea ce face obiectul acestei cauze.

În sesizare se invocă prevederile art. 144 lit. b) din Constituție.

Potrivit art. 144 lit. b) din Constituție, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului.

Rezultă că, față de aceste prevederi constituționale, sesizarea este tot inadmisibilă, deoarece excede atribuției Curții Constituționale, prevăzută de art. 144 lit. b) din Constituție, care se referă exclusiv la controlul constituționalității regulamentelor Parlamentului, nu și al actelor concrete de aplicare a prevederilor acestor regulamente. În acest sens este și practica jurisdicțională a Curții Constituționale, așa cum rezultă din Decizia Plenului nr. 22 din 27 februarie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 7 aprilie 1995, și din Decizia nr. 98 din 25 octombrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 248 din 31 octombrie 1995.

Față de cele arătate, în temeiul art. 144 lit. a) și b) din Constituție și al art. 21 și 22 din Legea nr. 47/1992,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E :

Respinge ca inadmisibilă sesizarea grupurilor parlamentare din Senat și din Camera Deputaților ale Partidului Unității Naționale Române cu privire la constituționalitatea Legii pentru ratificarea Tratatului de înțelegere, cooperare și bună vecinătate dintre România și Republica Ungară, semnat la Timișoara la 16 septembrie 1996.

Prezenta decizie se comunică Președintelui României.

Deliberarea a avut loc pe data de 8 octombrie 1996 și la ea au participat: Ioan Muraru, președinte, Costică Bulai, Viorel Mihai Ciobanu, Mihai Constantinescu, Ioan Deleanu, Lucian Stângu, Florin Bucur Vasilescu și Romul Petru Vonica, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

București, 8 octombrie 1996.
Nr. 109.

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

★

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 55 din 11 octombrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Sorin Marinescu	— procuror
Constantin Burada	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestației privind înregistrarea candidaturii domnului Nuțu Anghelina pentru funcția de Președinte al României la alegerile din 3 noiembrie 1996, depusă de domnul Rai I. Mircea la Biroul Electoral Central, cu nr. 357 din 8 octombrie 1996.

Contestația a fost înaintată Curții Constituționale și formează obiectul Dosarului nr. 271D/1996.

Curtea a dispus soluționarea contestației fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării ei în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, ale art. 11 alin. (2) și (3) și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

În motivarea contestației, domnul Rai I. Mircea arată că domnul Nuțu Anghelina, „a cărui profesie este dedicată integrării spiritualității umane în principiile morale ale divinității universale“, s-a abătut de la misiunea sa, astfel încât nu îndeplinește condițiile „morale“ necesare pentru a putea candida la funcția de Președinte al României.

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B. a) și ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiată contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Nuțu Anghelina la funcția de Președinte al României, formulată de domnul Rai I. Mircea.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

Procurorul, având cuvântul în fond, solicită respingerea contestației, întrucât motivul invocat nu reprezintă o cauză de neeligibilitate.

CURTEA,

luând în dezbatere contestația înaintată de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să o soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Motivul invocat nu reprezintă un impediment juridic pentru ca o persoană să poată candida la funcția de Președinte al României, în sensul prevederilor art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3), art. 35 alin. (2) și ale art. 81 alin. (4) din Constituție, astfel încât nu poate constitui temei legal pentru infirmarea înregistrării de către Biroul Electoral Central a candidaturii domnului Nuțu Anghelina la alegerile președințiale din 3 noiembrie 1996. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe hotărâri, cu prilejul alegerilor din anul 1992 și al alegerilor din acest an, neexistând temei pentru a se reveni asupra celor statuate.

Prin natura lui, acest motiv de ordin moral excede atribuțiilor Curții Constituționale, definite de Constituție și de Legea nr. 69/1992, putând fi apreciat, eventual, numai de către corpul electoral cu prilejul exprimării votului.

În consecință, contestația ce face obiectul judecății de față urmează a fi respinsă.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**HOTĂRÂREA Nr. 56****din 11 octombrie 1996**

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Sorin Marinescu	— procuror
Constantin Burada	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestației privind înregistrarea candidaturii domnului Nicolae Militaru pentru funcția de Președinte al României la alegerile din 3 noiembrie 1996, depusă de domnul Rai I. Mircea la Biroul Electoral Central, cu nr. 358 din 8 octombrie 1996.

Contestația a fost înaintată Curții Constituționale și formează obiectul Dosarului nr. 272 D/1996.

Curtea a dispus soluționarea contestației fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării ei în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, ale art. 11 alin. (2) și (3) și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

În motivarea contestației, domnul Rai I. Mircea arată că domnul general Nicolae Militaru a susținut logistic lovitură de stat din decembrie 1989, care s-a soldat cu „asasinarea a circa 1.000 de oameni naivi, nevinovați“, și a implicat armata pentru „înscenarea unei revoluții“, în scopul „de a putea culpabiliza pe Ceaușescu în mascarada juridică organizată de conspiratori în vederea lichidării fizice a acestuia“. Mai susține că domnul Nicolae Militaru „a favorizat complicilor calea spre dobândirea puterii“, iar aceștia au transformat România într-o țară colonială „prin instabilitate socială și distrugerea tuturor ramurilor economiei naționale, prin dezorganizare și jafr comandat din exterior“, acțiuni ce s-au materializat în „degradarea dramatică a nivelului de

traie și a moralității populației“. Pentru aceste motive, apreciază că domnul Nicolae Militaru nu îndeplinește condițiile „morale“ necesare pentru a putea candida la funcția de Președinte al României.

Procurorul, având cuvântul în fond, solicită respingerea contestației, întrucât motivele invocate nu reprezintă cauze de neeligibilitate.

CURTEA,

luând în dezbatere contestația înaintată de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să o soluționeze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituție, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 și al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestația în raport cu prevederile Constituției, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Președintelui României și văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reține următoarele:

Motivele invocate nu reprezintă impedimente juridice pentru ca o persoană să poată candida la funcția de Președinte al României, în sensul prevederilor art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3), art. 35 alin. (2) și ale art. 81 alin. (4) din Constituție, astfel încât nu pot constitui temei legal pentru infirmarea înregistrării de către Biroul Electoral Central a candidaturii domnului Nicolae Militaru la alegerile președințiale din 3 noiembrie 1996. În acest sens, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin mai multe hotărâri, cu prilejul alegerilor din anul 1992 și al alegerilor din acest an, neexistând temei pentru a se reveni asupra celor statuate.

Prin natura lor, aceste motive de ordin politic și moral exced atribuțiilor Curții Constituționale, definite de Constituție și de Legea nr. 69/1992, putând fi apreciate, eventual, numai de către corpul electoral cu prilejul exprimării votului.

În consecință, contestația ce face obiectul judecății de față urmează a fi respinsă.

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B. a) și ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

Respinge ca neîntemeiată contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Nicolae Militaru la funcția de Președinte al României, formulată de domnul Rai I. Mircea.

Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Constantin Burada

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 57

din 11 octombrie 1996

Ioan Muraru	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Mihai Constantinescu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Florin Bucur Vasilescu	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Sorin Marinescu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea contestațiilor privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu pentru funcția de Președinte al României, depuse la Biroul Electoral Central, după cum urmează:

— nr. 367 din 8 octombrie 1996, a domnului Pătrașcu Gheorghe;

— nr. 391 din 8 octombrie 1996, a domnului Anghel Alexandru;

— nr. 397 din 10 octombrie 1996, a domnilor Turianu Corneliu, Creangă Mihai, a doamnelor Stoica Gabriela, Dandara Livia și Lazăr Gilda, a domnului Mărculescu Florin Gabriel, a doamnelor Luga Garofița și Popescu Simona;

— nr. 402 din 10 octombrie 1996, a domnului Florea Paul.

Contestațiile au fost înaintate Curtii Constituționale și formează obiectul dosarelor nr. 273 D/1996, nr. 274 D/1996, nr. 276 D/1996 și nr. 278 D/1996.

Curtea a decis soluționarea contestațiilor fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării lor în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, ale art. 11 alin. (2) și (3) și ale art. 28 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestațiilor.

În motivarea contestației domnului Pătrașcu Gheorghe se susține că: domnul Ion Iliescu a îndeplinit deja două mandate în funcția de Președinte al României, după cum urmează: primul, de la 20 mai 1990 până la 22 septembrie 1992, al doilea mandat de la 22 septembrie 1992 și până în prezent; participarea domnului Ion Iliescu la alegerile din acest an ar avea ca rezultat încălcarea dispozițiilor art. 81 alin. (4) din Constituție și, în fapt, îndeplinirea a mai mult de două mandate; se mai susține că însăși Curtea Constituțională, în Hotărârea nr. 18 din 7 septembrie 1992, a reținut că primul mandat al domnului Ion Iliescu a fost în perioada 1990–1992. În finalul contestației se fac unele aprecieri cu privire la situația economică a țării, la Partidul Democrației Sociale din România și la acțiunile domnului Ion Iliescu pentru contracararea opoziției democratice.

În motivarea contestației depuse de domnul Anghel Alexandru se arată că, potrivit art. 81 alin. (4) din Constituție, nici o persoană nu poate îndeplini funcția de Președinte al României decât pentru cel mult două mandate. Aceste prevederi au fost reproduse din Decretul-lege nr. 2 din 27 decembrie 1989, care, la rândul lui, le preluează din Comunicatul către țară al Consiliului Frontului Salvării Naționale din 22 decembrie 1989. Astfel, se susține că domnul Ion Iliescu îndeplinește funcția de președinte de la 22 decembrie 1989, primul mandat fiind între 22 decembrie 1989 și 20 mai 1990, al doilea mandat, de la 20 mai 1990 până la 8 octombrie 1992, iar al treilea este cel pe care îl îndeplinește în prezent. De asemenea, se arată că durata mandatului este de 4 ani, că numărul mandatelor fiind de cel mult două rezultă că o persoană nu poate îndeplini funcția de președinte decât maximum opt ani, iar durata mandatului domnului Ion Iliescu expiră

în noiembrie 1996. Se mai susține că în anul 1992 domnul Ion Iliescu a declarat: „Candidez pentru un nou mandat cu angajamentul ferm de a respecta Constituția”.

În contestația formulată de domnii Turianu Corneliu, Creangă Mihai, doamnele Stoica Gabriela, Dandara Livia, Lazăr Gilda, domnul Mărculescu Gabriel Florin, doamnele Luga Garofița și Popescu Simona, se solicită constatarea nulității înregistrării candidaturii domnului Ion Iliescu la funcția de Președinte al României și, totodată, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 și ale art. 6 din Convenția europeană a drepturilor omului, coroborate cu prevederile art. 20 alin. (2) din Constituție, judecarea contestației în ședință publică. În motivarea contestației se susține că domnul Ion Iliescu a fost ales de două ori în funcția de Președinte al României: „prima oară, la 20 mai 1990 și a doua oară, la 11 octombrie 1992. Aceasta după ce, cu titlu provizoriu, în perioada decembrie 1989 — mai 1990 exercitase funcția de șef al statului ca președinte al Consiliului Frontului Salvării Naționale și, respectiv, al Consiliului Provizoriu de Uniune Națională. Ambele mandate au avut un caracter constituțional, deoarece România postrevoluționară nu a cunoscut vidul constituțional. În perioada 22 decembrie 1989 — 7 decembrie 1991, România a avut Constituție în sens material (ansamblul de reguli de drept, indiferent de natura sau forma lor, referitoare la principalele organe ale statului, la construcția lor, la competențele lor, la funcționarea lor și la raporturile dintre acestea)”. Se apreciază că „dintre actele cu caracter constituțional pot fi amintite Decretul-lege nr. 2/1989 și Decretul-lege nr. 92/1990”; de asemenea, consideră Comunicatul către țară al Consiliului Frontului Salvării Naționale din 22 decembrie 1989 „ca un act fundamental al regimului politic inaugurat după prăbușirea dictaturii comuniste și care a legitimat moral, politic și juridic preluarea puterii de către Ion Iliescu”. Rezultă că „primul mandat s-a aflat sub incidența a două Constituții, atât în sens material (dispozițiile neabrogate, explicit ori tacit, ale Constituției din anul 1965, la care s-au adăugat actele constituționale emise după 22 decembrie 1989), cât și în sens formal (Constituția în vigoare). Împrejurarea că Decretul-lege nr. 92/1990 nu folosește noțiunea de *mandat* este lipsită de relevanță, deoarece prerogativele constituționale ale președintelui, precizate în cuprinsul acestui act normativ, constituie însuși conținutul noțiunii de *mandat*, căruia ulterior i s-a stabilit maximă în timp”. Se mai arată că, în timpul campaniei electorale din anul 1992, însuși domnul Ion Iliescu a recunoscut că acela era al doilea mandat pentru care candida.

În contestația formulată de domnul Florea Paul se susține că domnul Ion Iliescu a exercitat „două mandate în funcția de Președinte al României, și anume: primul mandat în perioada mai 1990 — septembrie 1992, iar cel de-al doilea, care este în curs de exercitare, începe din septembrie 1992 și expiră în noiembrie — decembrie 1996. La 20 mai 1990 domnul Ion Iliescu a fost ales în primul său mandat președințial sub incidența Decretului-lege nr. 2/1989 care prevedea, printre altele, că alegerea tuturor conducătorilor politici se face pentru unul sau cel mult două mandate. Această prevedere, care a avut în vedere funcția de «Președinte» al României, trebuie considerată că a rămas în vigoare până la adoptarea Constituției din decembrie 1991, când a fost preluată de aceasta prin art. 81 alin. (4)”. În finalul contestației solicită ca judecarea contestației să se facă cu citarea părților și, în mod excepțional, fără citare.

Deoarece contestațiile au același obiect, și anume înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu, iar între motivele

invocate există o strânsă legătură, preşedintele Curţii Constituţionale, pentru o mai bună administrare a justiţiei, pune în discuţie conexasia dosarelor.

Procurorul este de acord cu conexasia dosarelor.

Curtea dispune conexasia dosarelor nr. 274 D/1996, nr. 276 D/1996 şi nr. 278 D/1996 la Dosarul nr. 273 D/1996, care a fost primul înregistrat, urmând a se pronunţa asupra contestaţiilor printr-o singură hotărâre.

Procurorul, având cuvântul în fond, pune concluzii de respingere a contestaţiilor ca neîntemeiate, deoarece Curtea Constituţională a statuat, prin Hotărârea nr. 1 din 8 septembrie 1996, că primul mandat preşedinţial a fost exercitat ca urmare a alegerilor din anul 1992, astfel încât domnul Ion Iliescu poate candida pentru un nou mandat la alegerile din anul 1996. În ceea ce priveşte solicitarea referitoare la judecarea contestaţiilor cu citarea părţilor, arată că, conform prevederilor art. 85 din Legea nr. 68/1992, aceasta nu este întemeiată, iar consideraţiile de ordin politic, economic şi moral nu reprezintă cauze de neeligibilitate.

CURTEA,

luând în dezbateri contestaţiile înaintate de Biroul Electoral Central, constată că este competentă să le soluţioneze în temeiul art. 144 lit. d) din Constituţie, al art. 27 din Legea nr. 47/1992 şi al art. 11 alin. (3) din Legea nr. 69/1992.

Analizând contestaţiile în raport cu prevederile Constituţiei, ale Legii nr. 69/1992 pentru alegerea Preşedintelui României şi văzând concluziile reprezentantului Ministerului Public, Curtea reţine următoarele:

Contestaţiile se întemeiază, în esenţă, pe un singur motiv, şi anume că domnul Ion Iliescu a îndeplinit două mandate de Preşedinte al României după intrarea în vigoare a Constituţiei din anul 1991. În legătură cu acest motiv, Curtea Constituţională s-a pronunţat prin Hotărârea nr. 1 din 8 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 9 septembrie 1996, şi nu există motive să se revină asupra celor statuate. Astfel, s-a stabilit că „mandatul preşedinţial reglementat de Constituţia României nu poate fi aşezat în prelungirea unor durate de îndeplinire a funcţiei de Preşedinte al României anterioare intrării în vigoare a legii fundamentale” şi că

„mandatul de Preşedinte al României din perioada 1992—1996 este primul mandat constituţional al domnului Ion Iliescu”. În consecinţă, motivul invocat în legătură cu numărul mandatelor exercitate până în prezent de domnul Ion Iliescu este neîntemeiat.

În sprijinul argumentării contestaţiei domnului Pătraşcu Gheorghe s-a invocat şi referirea la funcţia de Preşedinte al României din Hotărârea nr. 18/1992 a Curţii Constituţionale, pronunţată într-un litigiu ce interesa funcţiile îndeplinite de domnul Ion Iliescu ca preşedinte al Consiliului Frontului Salvării Naţionale şi al Consiliului Provizoriu de Uniune Naţională, fără însă să se facă distincţia necesară între aceste funcţii anterioare Constituţiei şi regimul juridic al funcţiei de Preşedinte al României, definit prin mandatul constituţional prevăzut la art. 81 alin. (4). Examinând art. 5 din Decretul-lege nr. 2/1989 se constată că aceste dispoziţii se referă la funcţia de preşedinte al Consiliului Frontului Salvării Naţionale, ulterior al Consiliului Provizoriu de Uniune Naţională şi nu de Preşedinte al României.

Prin urmare, Curtea Constituţională nu s-a referit niciodată în hotărârile sale la existenţa unor mandate constituţionale înaintea celui început după alegerile din septembrie 1992.

Celelalte „motive” invocate nu reprezintă impedimente juridice pentru ca o persoană să poată candida la funcţia de Preşedinte al României, în sensul prevederilor art. 34 alin. (2), art. 16 alin. (3), art. 37 alin. (3), art. 35 alin. (2) şi ale art. 81 alin. (4) din Constituţie, astfel încât nu pot constitui temei legal pentru infirmarea înregistrării de către Biroul Electoral Central a candidaturii domnului Ion Iliescu la alegerile preşedinţiale din 3 noiembrie 1996. În acest sens, Curtea Constituţională s-a pronunţat prin mai multe hotărâri recente, neexistând temeiuri pentru a se reveni asupra celor statuate. Prin natura lor, aceste motive de ordin politic, economic şi moral exced atribuţiilor Curţii Constituţionale, definite de Constituţie şi de Legea nr. 69/1992, putând fi apreciate, eventual, numai de către corpul electoral cu prilejul exprimării votului.

În consecinţă, contestaţiile ce fac obiectul judecăţii de faţă urmează a fi respinse.

Pentru considerentele arătate şi văzând dispoziţiile art. 144 lit. d) din Constituţie, ale art. 13 alin. (1) lit. B. a) şi ale art. 27 şi 28 din Legea nr. 47/1992, precum şi ale art. 2 alin. (2) şi ale art. 11 alin. (2) şi (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂŞTE:

Respinge ca neîntemeiate contestaţiile privind înregistrarea candidaturii domnului Ion Iliescu la funcţia de Preşedinte al României, formulate de domni Pătraşcu Gheorghe, Anghel Alexandru, Turianu Corneliu, Creangă Mihai, de doamnele Stoica Gabriela, Dandara Livia, Lazăr Gilda, de domnul Mărculescu Florin Gabriel, de doamnele Iuga Garofiţa, Popescu Simona şi de domnul Florea Paul.

Hotărârea este definitivă şi se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREŞEDINTELE CURŢII CONSTITUŢIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

HOTĂRĂREA Nr. 58 din 11 octombrie 1996

Ioan Muraru — preşedinte
Costică Bulai — judecător
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Mihai Constantinescu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Florin Bucur Vasilescu — judecător

Romul Petru Vonica — judecător
Sorin Marinescu — procuror
Valer-Vasilie Bică — magistrat-asistent

Pe rol soluţionarea contestaţiei privind înregistrarea candidaturii domnului Petre Roman pentru funcţia de Preşedinte al României, la alegerile din 3 noiembrie 1996,

depusă de domnul Panaitescu Edmond și de Liga Democratică pentru Dreptate din România la Biroul Electoral Central, cu nr. 398 din 10 octombrie 1996.

Contestația a fost înaintată Curții Constituționale și formează obiectul Dosarului nr. 277 D/1996.

Curtea a dispus soluționarea contestației fără citarea părților, având în vedere cerința legală a rezolvării ei în maximum 48 de ore, potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 47/1992, ale art. 11 alin. (2) și (3) și ale art. 38 alin. (1) din Legea nr. 69/1992, raportate la art. 85 din Legea nr. 68/1992 și coroborate cu art. 581 alin. 3 din Codul de procedură civilă.

Magistratul-asistent prezintă obiectul contestației.

În motivarea contestației se arată, în esență, că domnul Petre Roman, în conjunctura actuală nu îndeplinește „în suficientă măsură condițiile cerute” pentru a fi șeful statului român, deoarece a admis și nu a obiectat „când domnul Ion Iliescu a jurat fals pentru un nou mandat de Președinte al României în anul 1992, fiind în același timp membru al F.D.S.N.”; în calitate de președinte al Comisiei parlamentare pentru apărare, ordine publică și siguranță națională s-a subordonat „dictaturii instaurate de domnul Iliescu”; „nu este momentul potrivit pentru ca o persoană care are printre părinți unul evreu să candideze pentru a fi Președinte al României”. Prin contestație se cere, de asemenea, Curții Constituționale ca „dispunând și verificând respectarea cu strictețe a legii” să declare nule toate candidaturile care au fost înregistrate la Biroul Electoral Central „cu mai puțin de 4 (patru) semnături ale celor 7 (șapte) judecători, să verifice cu ajutorul calculatorului realitatea și legalitatea listelor de susținători, cu confirmarea Ministerului de Interne”.

Procurorul, având cuvântul în fond, apreciază ca neîntemeiată contestația, întrucât motivele invocate nu reprezintă cauze de neeligibilitate, ci simple considerațiuni politice.

Pentru considerentele arătate și văzând dispozițiile art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. B. a), ale art. 27 și 28 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 2 alin. (2) și ale art. 11 alin. (2) și (3) din Legea nr. 69/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA

În numele legii

HOTĂRĂȘTE :

Respinge ca neîntemeiată contestația privind înregistrarea candidaturii domnului Petre Roman la funcția de Președinte al României, formulată de domnul Panaitescu Edmond și de Liga Democratică pentru Dreptate din România. Hotărârea este definitivă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Valer-Vasilie Bică

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.